



Paula García-Masedo

Veure en natural

Cicle d'exposicions de l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró

10.04.2024 – 29.06.2025

Un cicle comissariat per Carolina Jiménez

Amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell

L'Espai 13 de la Fundació Joan Miró inaugura *Veure en natural*, de Paula García-Masedo, un projecte escultòric que convida a reconsiderar la percepció del paisatge i la seva representació tot explorant la intersecció entre art, ecologia i història en el context ibèric

>> *Veure en natural*, que es podrà visitar del 10 d'abril al 29 de juny, és la segona proposta expositiva del cicle *com des d'aquí*, comissariat per Carolina Jiménez.

>> L'exposició presenta un **corpus d'obra escultòrica** que explora la relació entre forma, força i matèria des d'una dimensió pictòrica, i crea un **diàleg visual entre taques, textures i l'espai**.

>> La pràctica de **Paula García-Masedo** (Madrid, 1984) reorganitza l'atenció sobre l'establiment de les formes mirant, a través de l'escultura, **la relació que hi ha entre les matèries i les causes exteriors**. La seva obra es desenvolupa a través d'**operacions seriadess** que donen lloc a situacions específiques d'ordre i presència i contribueixen a la percepció de relacions genealògiques.

>> *com des d'aquí* és el **cicle d'exposicions de l'Espai 13** que la Fundació Joan Miró presenta per a la temporada 2025 amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell. El cicle comprèn quatre exposicions de nova producció d'artistes locals i internacionals que exploren **com l'entorn en què treballen impacta en les seves pràctiques i els seus processos creatius**, per tal d'imaginar formes alternatives de convivència.



Barcelona, 7 d'abril de 2025. La mostra parteix d'una recerca sobre els paisatges de la devesa a la península Ibèrica i la seva relació amb el projecte modern. Mitjançant un enfocament escultòric i una única obra, Paula García-Masedo explora les interaccions entre força i matèria, parant atenció especialment a les cultures materials de base orgànica.

L'exposició presenta una obra única que es desplegarà sobre una àmplia estructura. En el pla escultòric, la peça aborda la relació entre forma, força i matèria a través de processos de compressió i esclafament que posen de manifest les qualitats inherents dels materials utilitzats. Lluny de configurar-se com una xarxa unificada, l'obra està formada per un conjunt d'elements interrelacionats per proximitat que generen associacions visuals entre taques i textures que dialoguen entre si i amb l'espai expositiu.

L'obra se situa en un territori concret de la vall del Lozoya, a la serra de Guadarrama. Es tracta d'una zona de deveses on tradicionalment s'alternaven el cultiu i el pasturatge en un equilibri entre intervenció humana i sostenibilitat ecològica. La repetició de formes, colors i materials defineix l'austeritat d'aquest paisatge, característica que García-Masedo trasllada a la seva pràctica artística.

Des d'una perspectiva pictòrica, l'artista treballa amb pigments obtinguts a partir de materials naturals presents en aquest entorn, com ara fulles, agalles o glans. Aquests processos, d'origen completament orgànic, evocuen temporalitats múltiples: la històrica, la dels cicles astronòmics i la de les estacions. Així mateix, l'ús del lli com a suport estableix una connexió amb els règims agroecològics tradicionals i les economies autosuficients.

L'exposició pren el títol de la noció «veure en natural», derivada de la manera com Paul Cézanne entenia la pintura: com un procés de relació activa amb la natura. Per al pintor postimpressionista, la percepció i la natura es fusionaven en una experiència sensorial total. García-Masedo adopta aquest enfocament en allunyar-se de la simple representació i deixar-se guiar per la mateixa materialitat de l'entorn. A més, desplaça els usos tradicionals de l'escultura, ja que s'allunya de la seva funció commemorativa o narrativa, per explorar la dialèctica entre forma, contorn i taca, entre suport i textura.

La peça principal de l'exposició es basa en la transformació de restes vegetals procedents d'una devesa de reboll, el bosc de roures característic de la vall del Lozoya. Aquests



materials s'integren amb tècniques artesanals de fabricació de paper i l'ús del lli, teixit cultivat ancestralment a la serra. L'obra s'inscriu en una recerca més àmplia sobre el món rural ibèric i la seva relació amb el projecte modern. Per mitjà de processos d'esclafament i compressió, l'artista genera formes efímeres que oscil·len entre la presència i la desaparició i que evocuen la transitorietat del món natural.

La intervenció a la sala reforça aquesta reflexió, ja que condiciona el recorregut de l'espectador. Un pla interromp el pas, cosa que obliga a una experiència espacial concreta en què l'obra només es pot percebre completament des d'un punt específic: el replà de l'escala. En baixar, la visió es fragmenta, i la mirada és guiada cap a les relacions entre taques i textures en lloc d'una imatge totalitzadora.

Amb aquesta exposició, Paula García-Masedo convida a reconsiderar la percepció del paisatge i la seva representació tot explorant la intersecció entre art, ecologia i història en el context ibèric.

Sobre Paula García-Masedo

La pràctica de **Paula García-Masedo** (Madrid, 1984) reorganitza l'atenció sobre l'establiment de les formes mirant, a través de l'escultura, la relació que hi ha entre les matèries i les causes exteriors, és a dir, les forces. Les forces que s'atenen són les que pertanyen a l'àmbit col·lectiu, les de les cultures de la matèria. La seva obra es desenvolupa mitjançant operacions seriades que donen lloc a situacions específiques d'ordre i presència i contribueixen a la percepció de relacions genealògiques.

García-Masedo va fer el Programa d'Estudis Independents del MACBA, és arquitecta per l'ETSAM i té un màster en Projectes Arquitectònics Avançats. La seva obra s'ha presentat al CA2M (Madrid), Patio Herreriano (Valladolid), La Capella (Barcelona), TEA (Santa Cruz de Tenerife), la Fundació Sandretto Re Rebaudengo (Madrid), La Casa Encendida (Madrid) o la Fabra i Coats (Barcelona), entre altres espais. Hi ha obres seves a la Col·lecció de la Comunitat de Madrid, la de l'Ajuntament de Madrid i la Col·lecció DKV. Ha comissariat exposicions a CentroCentro (Madrid), Liga DF (Ciutat de Mèxic) o Monoambiente (Buenos Aires). Va cofundar l'espai independent Pols (València). Ha publicat dos llibres amb Caniche Editorial.



Properes activitats del cicle

Ludovica Carbotta

Del 10 de juliol al 2 de novembre de 2025

Ludovica Carbotta (Torí, 1982) abordarà la qüestió urbana amb una exposició que es planteja com un exercici previ a una intervenció posterior a l'espai públic per imaginar formes alternatives d'habitar la ciutat que impliquin recuperar l'autonomia i els drets dels ciutadans sobre el seu entorn.

Marwa Arsanios

Who Is Afraid of Ideology? Part 5 DayDream

Del 13 de novembre de 2025 al 18 de gener de 2026

Marwa Arsanios (Washington DC, 1978) tancarà el cicle amb una nova entrega del seu projecte *Who Is Afraid of Ideology?*, un exercici de cinema militant que replanteja la relació amb la terra des de perspectives col·lectives i ecològiques.

Sobre el cicle *com des d'aquí*

com des d'aquí és el cicle d'exposicions de l'Espai 13 per al 2025 amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell. Comissariat per Carolina Jiménez, el programa acosta, des de pràctiques artístiques, al concepte de «lloc», amb un abordatge crític de nocions com «llar», «comunitat», «presència» o «pertinença» i les seves múltiples variants: des del territori i la cultura materials fins a les lluites col·lectives per una convivència més solidària no basada en termes d'equivalència.

El cicle comprèn quatre exposicions de nova producció que aborden temes com la sostenibilitat, el vincle amb l'entorn, la resistència cultural i les formes alternatives de convivència.



com des d'aquí investiga, mitjançant les quatre artistes seleccionades, la vinculació de les pràctiques amb el seu entorn, tant el viscut en diferents etapes formatives com el lloc adoptat per raons polítiques, professionals o personals. Les artistes convidades són Josu Bilbao, Paula García-Masedo, Ludovica Carbotta i Marwa Arsanios.

Més que un simple repositori de pràctiques, cada exposició del cicle es concep com una praxi en si mateixa. Cada proposta qüestiona com la intersecció de les diferents materialitats que la conformen pot constituir invitacions a maneres singulars de mirar i escoltar, d'habitar un lloc i un temps col·lectivament.